

۱- گزینه «۲» -

$$120 = 1200 \times \frac{10}{100} = \text{هزینه استهلاک}$$

هزینه استهلاک - تولید ناخالص ملی = تولید خالص ملی

$$4880 = 5000 - 120 = \text{تولید خالص ملی}$$

(نوری) (بخش ۱ - فصل چهارم - مبحث استهلاک)

۲- گزینه «۳» -

$$2800 = 100 + 400 + 100 + 2200 = \text{تولید ناخالص داخلی (الف)}$$

$$100 = \frac{1}{4} \times 400 = \text{ارزش خدمات}$$

$$200 = \frac{1}{11} \times 2200 = \text{هزینه استهلاک}$$

$$2600 = 2800 - 200 = \text{تولید خالص داخلی (ب)}$$

(نوری) (بخش ۱ - فصل چهارم - استهلاک)

۳- گزینه «۱» -

$$\text{قیمت } 97 \times \text{مقدار } 97 = \text{تولید کل به قیمت جاری سال } 97$$

$$100 \times 1700 = 170,000$$

$$900 \times 300 = 270,000 +$$

$$440,000$$

$$\text{قیمت سال پایه } \times \text{مقدار } 97 = \text{تولید کل به قیمت ثابت سال } 97$$

$$100 \times 400 = 40,000$$

$$900 \times 90 = 81,000 +$$

$$121,000$$

(نوری) (بخش ۱ - فصل چهارم - محاسبه به قیمت جاری و قیمت ثابت)

۴- گزینه «۳» -

$$27000 = 12000 + 15000 = \text{ارزش کل تولید (الف)}$$

$$8000 = \text{ارزش پنبه} = \text{ارزش افزوده مرحله اول (ب)}$$

روش تولید (پ)

(نوری) (بخش ۱ - فصل چهارم - محاسبه تولید کل جامعه)

۵- گزینه «۱» -

$$\text{هزینه استهلاک} = \frac{\text{بهای کالا}}{\text{عمر مفید کالا}}$$

$$35 = \frac{700}{\text{عمر مفید}} \Rightarrow \text{عمر مفید} = \frac{700}{35} = 20$$

$$\frac{20}{1} = \frac{100}{x} \Rightarrow x = \frac{100}{20} = 5 \text{ درصد}$$

(نوری) (بخش ۱ - فصل چهارم - استهلاک)

۶- گزینه «۳» - افراد پول‌هایی را که نزد خود پس‌انداز کرده‌اند به‌عنوان وسیله حفظ ارزش در زمان لازم مورد استفاده قرار می‌دهند. اگر پول

نتواند ارزش خود را حفظ کند، قدرت خریدش را از دست داده است و از طرفی، قدرت خرید پول به سطح عمومی قیمت‌ها در جامعه بستگی

دارد. (نوری) (بخش ۲ - فصل اول - وظایف پول)

۷- گزینه «۲» - هر چه سطح عمومی قیمت‌ها افزایش یابد، قدرت خرید پول کاهش می‌یابد و برعکس. (نوری) (بخش ۲ - فصل اول - قدرت خرید پول)

۸- گزینه «۴» - طلا و نقره نه تنها فسادناپذیر است بلکه حجم کمی دارد و حمل‌ونقل آن‌ها بسیار آسان است؛ به‌همین سبب انسان با به‌کارگیری

پول فلزی از مشکلات ناشی از به‌کارگیری کالاها در مبادلات رهایی یافت. این انتخاب موجب گسترش تجارت در داخل کشورها و بین‌ملتها

شد و فعالیت‌هایی از قبیل دریاوردی و حمل‌ونقل را نیز رونق بخشید. (نوری) (بخش ۲ - فصل اول - پول فلزی)

۹- گزینه «۱» - اگر افزایش حجم پول با افزایش کالاها و خدمات تولید شده در جامعه هماهنگ نباشد، تورم ایجاد می‌کند. یعنی بیش از آن‌چه برای

خرید کالاها و خدمات موجود در جامعه پول لازم است، در جامعه پول نشر یافته است. (نوری) (بخش ۲ - فصل اول - تورم و نقدینگی)

$$\text{قیمت قدیم} - \text{قیمت جدید} = \text{نورم} \\ \text{قیمت قدیم}$$

$$\frac{4}{107} = \frac{28000 - x}{x} \Rightarrow 4x = 28000 - 107x \Rightarrow 111x = 28000 \Rightarrow x = 252/1000$$

$$\text{افزایش} = 28000 - 252/1000 = 8000$$

(نوری) (بخش ۲ - فصل اول - تورم)

۱۱- گزینه «۱» - بانک پس از بررسی درخواست متقاضی وام، در صورتی که فعالیت او با شرایط بانک مطابق باشد و همچنین بانک از توانایی فرد برای بازپرداخت بدهی خود اطمینان یابد، مبلغ وام را طی اسنادی به او پرداخت می‌کند. به این ترتیب، فرد متناسب با مبلغ وام نزد بانک اعتبار کسب می‌کند و باید بدهی خود را زمان سررسید قید شده در اسناد به بانک بپردازد. (نوری) (بخش ۲ - فصل دوم - وام‌دهی بانک)

۱۲- گزینه «۳» - قسمت «الف» سوال درباره مضاربه است و قسمت «ب» به عقد مشارکت حقوقی اشاره دارد.

(نوری) (بخش ۲ - فصل دوم - عقود اسلامی)

۱۳- گزینه «۱» - بانک تخصصی فقط به فعالان عرصه خاصی از اقتصاد اقدام به خدمات می‌کند نه به همه مردم (بانک کشاورزی و بانک مسکن) اما در ایران بیشتر نقش بانک‌های تجاری را ایفا می‌کنند. بانک سرمایه‌گذاری واسطه و وکیل سپرده‌گذاران برای سرمایه‌گذاری و مشارکت در زمینه تولید است. بانک‌های مشترکی که بین کشورها تأسیس می‌شوند هم بانک سرمایه‌گذاری محسوب می‌شوند.

(نوری) (بخش ۲ - فصل دوم - انواع بانک)

۱۴- گزینه «۲» -

مسکوکات + میزان اسکناس‌ها = پول نقد

$$\text{پول نقد} = 1200 = 800 + 400$$

$$\text{مسکوکات} = \frac{1}{4} \times (1000 + 600) = 400$$

$$\text{سپرده دیداری} = \frac{1}{4} \times 800 = 200$$

موجودی کارت‌های اعتباری + پس انداز + سپرده مدت‌دار + سپرده دیداری = شبه پول

$$\text{شبه پول} = 400 + 1000 + 600 + 200$$

$$\text{شبه پول} = 2200$$

شبه پول + پول نقد = نقدینگی

$$\text{نقدینگی} = 1200 + 2200 = 3400$$

(نوری) (بخش ۲ - فصل دوم - سپرده)

۱۵- گزینه «۲» - صرافان دین‌دار، پول‌های مردم را نزد خود امانت می‌دانستند و اگر هم این پول‌های را کد را با اجازه صاحبان اصلی به کار می‌گرفتند، خود را صرفاً واسطه و وکیل می‌دانستند. در جوامع غیردینی، مؤسسه‌هایی شکل گرفت که پول‌های را کد را نه امانت بلکه مال خود می‌دانست، بنابراین آن‌ها را وام می‌داد و ربا می‌گرفت. از سوی دیگر مؤسسات برای افزایش توان وام‌دهی خود، با دادن بخشی از آن ربا به مردم، آن‌ها را برای سپرده‌گذاری بیشتر تشویق می‌کردند. (نوری) (بخش ۲ - فصل دوم - پیدایش بانک)